

Is Elijah Immortal?

1. Radak

"The storm raised Eliyahu from Earth into the air ... above the "ball of fire." There his clothes burned except his cloak, his flesh and his physical form were consumed, and his spirit returned to God."

2. Ralbag

"One cannot understand that he (Eliyahu) was taken to Heaven because a human body cannot be taken there. But rather (when it refers to Eliyahu's ascent in a storm to heaven) it means high in the air as "cities, large and fortified "to the heavens ;"(Devarim 9:1) or (with the Tower of Babel) "a tower with its peak in the heavens." (Bereshit 11:4) An angelic force of God raised Eliyahu to an unknown location and he lives there."

3. I Kings ch.18

As surely as the LORD your God lives, there is not a nation or kingdom where my master has not sent someone to look for you... But now you tell me to go to my master and say, 'Elijah is here.' ¹²I don't know where the wind/spirit of the LORD may carry you when I leave you. If I go and tell Ahab and he doesn't find you, he will kill me!

4. 2 Kings 2

They said, "We your servants have fifty able men. Let them go and look for your master. Perhaps the wind/spirit of the LORD has picked him up and set him down on some mountain or in some valley."

5. Shoftim ch.13 – Manoah and his wife

An angel of God appeared to the woman
The woman came to her husband and said: "A Man of God came to me and his appearance was like an angel if the Lord ... he did not tell me his name."

6. 2 Chronicles ch.21

Jehoshaphat rested with his ancestors and was buried with them in the City of David. And Jehoram his son succeeded him as king.... he put all his brothers to the sword ... He followed the ways of the kings of Israel, as the house of Ahab had done, for he married a daughter of Ahab. He did evil in the eyes of the LORD. ¹² Jehoram received a letter from Elijah the prophet...

Malbim: This was after he was taken, as is explained by

1. ד"ק

ורוח הסער' העלתה אותו מן הארץ אל האויר כמו שמעלה הדברים הקלים כן העלת' אותו ברצון האל על גלגל האש ושם נשרפו בגדיו זולתי האדרת וכלה בשרו ועצמו והרוח שבה אל האלהים אשר נתנ'

2. רלב"ג

(א) בהעלות ה' את אליהו בסערה השמים - אי אפשר שיובן שהעלהו השמים כי לא יעלו שם אלו הגופות אבל הכוונה בגובה האויר כאמרו ערים גדולות בצורות בשמים ומגדל וראשו בשמים והנה נשאהו רוח ה' במלאכות ה' אל מקום לא נודע עדיין והוא חי שם כמו שבארנו:

מלכים א פרק יח

(י) חַי יְדוּד אֱלֹהֶיךָ אִם יֵשׁ גּוֹי וּמַמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא שָׁלַח אֲדָנִי שָׁם לְבַקֵּשׁךָ וְאָמְרוּ אֵין וְהִשְׁבִּיעַ אֶת הַמַּמְלָכָה וְאֶת הַגּוֹי כִּי לֹא יִמְצְאֶנָּה:
(יא) וְעַתָּה אֲתָה אָמַר לִךְ אָמַר לְאֲדֹנָי הִנֵּה אֵלֶיךָ:
(יב) וְהִיָּה אֲנִי אִלְךָ מֵאֵתְךָ וְרוּחַ יְדוּד יִשְׁאַר עַל אֲשֶׁר לֹא אֲדַע וּבְאֵתִי לְהַגִּיד לְאַחָב וְלֹא יִמְצְאֶנְךָ וְהִרְגֵנִי וְעַבְדְּךָ יֵרָא אֶת יְדוּד מִנְעָרִי:

מלכים ב פרק ב

(טז) ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יקוק וישלכהו באחד ההרים או באחת

שופטים פרק יג

(ג) וירא מלאך יקוק אל האשה ...
(ו) ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי:

דברי הימים ב פרק כא

(א) וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד וימלך יהורם בנו תחתיו: ... (ד) ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו בחרב וגם משרי ישראל ... (ו) וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יקוק: ... (יב) ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא ...

מלבי"ם דברי הימים ב פרק כא פסוק יב

(יב) מכתב מאליהו. זה היה אחר הלקחו, ומבואר שהוא חי וקיים

the Rabbis that he still lives and is revealed in this world from time to time.

7. Elisha as the herald of the Messiah. Malakhi ch.3

19 That day is at hand, burning like an oven. All the arrogant and all the doers of evil shall be straw, and the day that is coming—said the Lord of Hosts—shall burn them to ashes and leave of them neither stock nor boughs. 20But for you who revere My name a sun of victory shall rise to bring healing. You shall go forth and stamp like stall-fed calves, 21and you shall trample the wicked to a pulp, for they shall be dust beneath your feet on the day that I am preparing—said the Lord of Hosts.

22Be mindful of the Teaching of My servant Moses, whom I charged at Horeb with laws and rules for all Israel.

23 Behold! I will send the prophet Elijah to you before the coming of the awesome, fearful day of the Lord.24He shall reconcile parents with children and children with their parents, so that, when I come, I do not strike the whole land with utter destruction.

8. Rabbinic Interpretations of this verse.

Massekhet Eduyot (8:7):

Rabbi Yehoshua said: ...Elijah does not come to declare people impure or pure, nor to distance people or bring them close, but rather to distance those who have come close by force, and to draw near those who have been distanced by force."

Rabbi Yehuda says: "To bring close, but not to distance."

Rabbi Shimon says: "To solve (halakhic) disputes."

The Sages say: "Neither to distance nor to bring close, but rather to make peace in the world..."

9. Ben Sira. 2 Cent BCE

You were taken aloft in a whirlwind, in a chariot with fiery horses.

You are destined, it is written, in time to come **to put an end to wrath** before the day of the Lord,

To turn back the hearts of parents toward their children, and to **re-establish the tribes of Israel**. (Ben-Sira 48:9-11)

10. Pirkei d'Rabbi Eliezer

(Elijah) said: "I am zealous for the Lord God of Israel... The children of Israel are transgressing Your covenant." The Almighty said to him: You are always such a zealot! "By your life! There will be no circumcision ceremony without you being made to see it with your own eyes! From here, the Rabbis instituted the placement of a chair for Elijah, "the angel of the covenant." (*Malakhi* 3:1)

מלאכי פרק ג'

יט כי-הנה היום בא, בער בתנור; והיו כל-ידיים וכל-עשה רשעה, קש, ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות, אשר לא-יעזב להם שרש וענף. כ וזרחה לכם יראי שמי, שמש צדקה, ומרפא, בכנפייה; ויצאתם ופשתם, כעגלי מרבק. כא ועסותם רשעים--כי-יהיו אפר, תחת כפות רגליכם: ביום אשר אני עשה, אמר יהוה צבאות. {פן כב זכרו, תורת משה עבדי, אשר צויתי אותו בחרב על-כל-ישראל, חקים ומשפטים. כג הנה אנכי שלח לכם, את אליה הנביא--לפני, בוא יום יהוה, הגדול, והנורא. כד והשיב לב-אבות על-בנים, ולב בנים על-אבותם--פן-אבוא, והפיתי את-הארץ חרם.

מסכת עדויות פרק ח משנה ז

אמר רבי יהושע: מקובל אני מרבן יוחנן בן זכאי, ששמע מרבו ורבו מרבו, הלכה למשה מסיני שאין אליהו בא לטמא ולטהר, לרחק ולקרב, אלא לרחק המקורבין בזרוע, ולקרב המרוחקין בזרוע. משפחת בית צריפה היתה בעבר הירדן - ורחקה בן ציון בזרוע, ועוד אחרת היתה שם - וקרבה בן ציון בזרוע, כגון אלו - אליהו בא לטמא ולטהר, לרחק ולקרב. רבי יהודה אומר: לקרב, אבל לא לרחק.

רבי שמעון אומר: להשוות המחלוקת.

וחכמים אומרים: לא לרחק ולא לקרב, אלא לעשות שלום בעולם,

שנאמר (**מלאכי ג כג**-כד) "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא וגו' והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם:"

10. פרקי דר' אליעזר פרק כ"ט (בסוף)

נגלה לו הקב"ה - אמר לו מה לך פה אליהו קנא קנאתי אמ' לו לעולם אתה מקנא קנאת בשטים על גלוי עריות שנ' פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן וכאן קנאת חייך שאין עושין ברית מילה עד שאתה רואה בעיניך מכאן התקינו חכמים לעשות כסא אחד מכובד למלאך הברית שנקרא אליהו ז"ל למלאך הברית שנ' ומלאך הברית אשר אתם חפצים

Does Elijah visit our Seder Table?

The fourth cup is poured and the door is opened

1. **Pour out Your wrath** upon the nations that do not acknowledge You, and upon the kingdoms that do not call upon Your Name. For they have devoured Jacob and laid waste his habitation.
Pour out Your indignation upon them, and let the wrath of Your anger overtake them. Pursue them with anger, and destroy them from beneath the heavens of the Lord.

2. **Pour out your love** on the nations who know You
And on kingdoms who call Your name.
For the good which they do for the seed of Jacob
And they shield Your people Israel from their enemies.
May they merit to see the good of Your chosen}
And to rejoice in the joy of Your nation.

From the Worms Haggadah printed in 1521

3. Shulchan Arukh. Code of Jewish Law. 16 Century

Rama: Some say that "Pour out thy wrath" should be recited ... and the door should be opened, to remember that it is a "night of [divine] protection, **and due to the belief that the Messiah will come and pour out his wrath upon the deniers. And this is the [correct] custom.**

4. Mishna Berura (19th-20 century Poland)

The custom is to fill up a cup and call it Elijah's cup, to express the belief that in the manner that God redeemed Israel from Egypt, he will again redeem us, and send Elijah as the herald [of the Messiah.]

5. Rabbi Jonathan Sacks

It was in this context that the debate over the fifth cup arose. Jews could speak about the four preliminary stages of redemption – but could they celebrate the fifth: 'I will bring you to the land'? That is the debate between Rashi, Rambam and Ravad. Rashi says one should not drink a fifth cup; Rambam says one may; Ravad says one should.

Hence the extra cup at the seder table. Out of respect for Rambam and Ravad, we pour it. Out of respect for Rashi, we do not drink it. According to the Sages, unresolved halachic disputes will one day be resolved by Elijah (the word Teyku, 'Let it stand [undecided], refers to Elijah: 'The Tishbite [Elijah] will come and answer questions and problems'). Hence the fifth cup became known as 'the cup of Elijah'.

שָׁפַךְ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ
וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ.
כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת כְּבוֹד הַשֵּׁמוֹ.
שָׁפַךְ עֲלֵיהֶם זַעַמְךָ וְחָרוֹן אַפֶּיךָ וְשִׁיגְמָם.
תִּרְדֹּף בְּאָף וְתִשְׁמִידִם מִתַּחַת שָׁמַיִ יי

שפוך אהבתך על הגויים אשר ידעוך
ועל ממלכות אשר בשמך קוראים
בגלל חסדים שהם עושים עם זרע יעקב
ומגינים על עמך ישראל מפני אוכליהם.
יזכו לראות בסוכת בחיריך
ולשמח בשמחת גוייך.

3. שולחן ערוך אורח חיים סימן תפ

הגה: וי"א שיש לומר שפוך חמתך וכו' קודם לא לנו (ר"ן פרק ע"פ) ולפתוח הפתח, (י) כדי לזכור שהוא ליל שמורים ובזכות אמונה זו יבא משיח וישפוך חמתו על המכחשים בה' (מהרי"ב), וכן נוהגין.

4. משנה ברורה סימן תפ

(י) כדי לזכור שהוא ל"ש - ואין מתייראין משום דבר ונוהגין באלו מדינות למזוג כוס אחד יותר מהמסובין וקורין אותו כוס של אליהו הנביא (לרמז שאנו מאמינים שכשם שגאלנו הש"י ממצרים הוא יגאלנו עוד וישלח לנו את אליהו לבשרנו):

6. Psalm 79 A Psalm of Asaph.

79 O God, the nations have come into your inheritance;
they have defiled your holy temple;
they have laid Jerusalem in ruins.
2 They have given the bodies of your servants
to the birds of the heavens for food,
the flesh of your faithful to the beasts of the earth.
3 They have poured out their blood like water
all around Jerusalem,
and there was no one to bury them.
4 We have become a taunt to our neighbors,
mocked and derided by those around us.
5 How long, O LORD? Will you be angry forever?
Will your jealousy burn like fire?
6 Pour out your anger on the nations that do not know you,
and on the kingdoms that do not call upon your name!
7 For they have devoured Jacob and laid waste his habitation.
8 Do not remember against us our former iniquities;^[a]
let your compassion come speedily to meet us,
for we are brought very low.
9 Help us, O God of our salvation,
for the glory of your name;
deliver us, and atone for our sins, for your name's sake!
10 Why should the nations say, "Where is their God?"
Let the avenging of the outpoured blood of your servants
be known among the nations before our eyes!
11 Let the groans of the prisoners come before you;
As is your great power, release those doomed to die!
12 Return sevenfold into the lap of our neighbors
the blasphemy with which they have taunted you, O Lord!
13 But we your people, the sheep of your pasture,
will give thanks to you forever;
from generation to generation we will recount your praise.

תהלים פרק עט

(א) מִזְמוֹר לְאֶסָף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלֹתְךָ טָמְאוּ אֶת הַיְכָל קִדְשְׁךָ
שָׂמוּ אֶת יְרוּשָׁלַם לְעַיִים:
(ב) נִתְּנוּ אֶת נַבְלַת עַבְדֶיךָ מֵאֵכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשָׂר חֲסִידֶיךָ לְחַיִּיתוֹ
אָרֶץ:
(ג) שָׂפְכוּ דָמָם כְּמִים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִין קוֹבֵר:
(ד) הֵייוּ חֲרָפָה לְשֹׁכְנֵינוּ לַעַג וְקֶלֶס לְסְבִיבוֹתֵינוּ:
(ה) עַד מָה יִקְוֶה תְּאַנֵּף לְנֹצַח תִּבְעֵר כְּמוֹ אֵשׁ קִנְיָתְךָ:
(ו) שָׂפַךְ חַמַּתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׂמְךָ
לֹא קָרְאוּ:
(ז) כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נוֹהוּ הַשָּׁמוּ:
(ח) אֵל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשֵׁינוּ מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד:
(ט) עֲזָרוּנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׂמֶךָ וְהִצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ
לְמַעַן שְׂמֶךָ:
(י) לָמָּה יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךָ אֱלֹהֵיהֶם יִדְעוּ בְּגִיִּים בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת
דָם עַבְדֶיךָ הַשְּׁפוּיָה:
(יא) תִּבּוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִקְתָּ אֶסִיר כְּגֹדֶל זְרוֹעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תַמּוּתָה:
(יב) וְהִשָּׁב לְשֹׁכְנֵינוּ שְׂבַעֲתִים אֶל חֵיקֵם חֲרָפְתָם אֲשֶׁר חֲרָפוּךָ אֲדַבְּרֵי:
(יג) וְאֶנְחָנוּ עִמָּךְ וְצִאֵן מִרְעִיתְךָ נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדָר וְדָר נִסְפָּר
תְּהַלְתֶּךָ: